

Pracownia z ANALIZY NUMERYCZNEJ

Lista nr 2

Początek zapisów: 16 listopada 2015 r.

Termin realizacji: 13 grudnia 2015 r.

Punktacja (podana przy każdym zadaniu): 7-12 punktów

Każde z zadań może być wybrane najwyżej przez trzy osoby (trzy zespoły dwuosobowe — w wypadku zadań P2.2, P2.21) spośród wszystkich zapisanych na pracownię.

P2.1. 10 punktów Współrzędne planety na orbicie eliptycznej w czasie t można obliczyć wzorem

$$\left(a(\cos x - e), a\sqrt{1 - e^2} \sin x\right),$$

gdzie a jest półosią wielką elipsy, natomiast e to mimośród orbity. Kąt x , zwany anomalią mimośrodową, możemy obliczyć z równania Keplera,

$$x - e \sin x = M \quad (0 < |e| < 1),$$

gdzie M to anomalia średnia, która jest dana wzorem $M = 2\pi t/T$, przy czym T oznacza okres orbitalny.

- a) Pokaż, że dla każdych e , M rozwiązanie $x = \alpha$ spełnia $M - |e| \leq \alpha \leq M + |e|$. Czy można poprawić to oszacowanie?
- b) Zaprogramuj prostą metodę iteracyjną,

$$x_{n+1} = e \sin x_n + M, \quad x_0 = 0.$$

- c) Zastosuj metodę Newtona do równania Keplera. Jak wybrać przybliżenie startowe?

Wykonaj testy i porównaj zbieżność metod (b) oraz (c). Dane dotyczące planet Układu Słonecznego znajdziesz w Internecie.

P2.2. Zadanie dla dwuosobowego zespołu. 12 punktów Aby ustalić położenie obiektu na powierzchni Ziemi, system GPS wykorzystuje 4 satelity i rozwiązuje układ równań nieliniowych następującej postaci:

$$\begin{aligned}(x - a_1)^2 + (y - b_1)^2 + (z - c_1)^2 &= [C(t_1 - T)]^2 \\(x - a_2)^2 + (y - b_2)^2 + (z - c_2)^2 &= [C(t_2 - T)]^2 \\(x - a_3)^2 + (y - b_3)^2 + (z - c_3)^2 &= [C(t_3 - T)]^2 \\(x - a_4)^2 + (y - b_4)^2 + (z - c_4)^2 &= [C(t_4 - T)]^2,\end{aligned}$$

gdzie zmiennymi są szukane współrzędne x, y, z oraz błąd T zegara urządzenia odbiorczego. Pozostałe wielkości są znane. Dla i -tego satelity, a_i, b_i, c_i opisują jego lokalizację w chwili wysłania sygnału; t_i jest czasem transmisji sygnału. C jest prędkością światła. Do wyznaczenia pozycji (x, y, z) teoretycznie potrzebne są 3 satelity, ponieważ trzeba obliczyć 3 współrzędne. Niestety w praktyce zegar urządzenia odbiorczego nie jest w pełni zsynchronizowany z zegarami satelitów, więc potrzebne jest czwarte równanie, powstałe w wyniku pomiaru czasu dotarcia sygnału z czwartego satelity. Zadanie polega na opracowaniu metody rozwiązywania powyższego układu. Metodę należy przetestować w praktyce.

P2.3. 8 punktów Niech $p_n \in \Pi_n$ będzie wielomianem interpolującym funkcję f w węzłach x_0, x_1, \dots, x_n ($-1 \leq x_0 < x_1 < \dots < x_n \leq 1$). Obliczyć błąd $e_{nr} := \max_{x \in D_r} |f(x) - p_n(x)|$, gdzie D_r jest zbiorem r (np. 100) punktów przedziału $[-1, 1]$, dla

- a) węzłów równoodległych,
- b) węzłów będących zerami $(n + 1)$ -go wielomianu Czebyszewa,
- c) losowo wybranych węzłów.

Przedstawić wnioski z obliczeń dla funkcji $f_1(x) = (1 + 25x^2)^{-1}$, $f_2(x) = \arctg x$ i $f_3(x) = \max(0, 1 - 4x)$.

P2.4. 8 punktów Zrealizować algorytm obliczania *współczynników postaci potęgowej* wielomianu $p_n \in \Pi_n$:

$$p_n(x) = a_0 x^n + a_1 x^{n-1} + \dots + a_n,$$

który przyjmuje w danych (parami różnych) punktach x_0, x_1, \dots, x_n te same wartości, co funkcja f .

P2.5. 7 punktów Zrealizować algorytm, który dla danej liczby naturalnej N i danych liczb rzeczywistych: $x, \varepsilon > 0$, x_0, x_1, \dots, x_N ($x_i \neq x_j$ dla $i \neq j$), y_0, y_1, \dots, y_N znajduje takie najmniejsze n ($n < N$), że $|p_n(x) - p_{n-1}(x)| < \varepsilon$, gdzie $p_m \in \Pi_m$ ($0 \leq m \leq N$) jest wielomianem spełniającym warunki $p_m(x_k) = y_k$ ($k = 0, 1, \dots, m$).

P2.6. 10 punktów Niech dane będą parami różne węzły x_0, x_1, \dots, x_n ($n \in \mathbb{N}$) oraz odpowiadające im wartości y_0, y_1, \dots, y_n , dla których obliczamy wielomiany pomocnicze P_{ij} ($0 \leq i \leq n$; $0 \leq j \leq i$) według następującego schematu:

$$P_{i0}(x) := y_i \quad (i = 0, 1, \dots, n),$$

$$P_{i,j+1}(x) := \frac{(x - x_j)P_{ij}(x) - (x - x_i)P_{jj}(x)}{x_i - x_j} \quad (i = 1, 2, \dots, n; j = 0, 1, \dots, i - 1).$$

Wykaż, że wielomian P_{nn} jest n -tym wielomianem interpolacyjnym dla danych (x_k, y_k) ($k = 0, 1, \dots, n$), tj.

$$P_{nn} \in \Pi_n, \quad P_{nn}(x_k) = y_k \quad (k = 0, 1, \dots, n).$$

Wykonując odpowiednie testy numeryczne zbadać, jak podany wyżej sposób konstrukcji wielomianu interpolacyjnego sprawdza się w praktyce. Przedstawić wnioski z obliczeń, m.in. dla:

- węzłów równoodległych,
 - węzłów będących zerami $(n + 1)$ -go wielomianu Czebyszewa,
 - losowo wybranych węzłów
- oraz dla funkcji: $f_1(x) = (1 + 25x^2)^{-1}$, $f_2(x) = \arctg x$ i $f_3(x) = \max(0, 1 - 4x)$.

P2.7. 10 punktów Wielomian $L_n \in \Pi_n$, spełniający dla danych parami różnych liczb t_0, t_1, \dots, t_n i liczb y_0, y_1, \dots, y_n warunki $L_n(t_i) = y_i$ ($i = 0, 1, \dots, n$), można zapisać w **postaci Lagrange'a**

$$L_n(t) = \sum_{i=0}^n \sigma_i y_i \prod_{j=0, j \neq i}^n (t - t_j), \quad (1)$$

gdzie

$$\sigma_i := 1 / \prod_{j=0, j \neq i}^n (t_i - t_j) \quad (i = 0, 1, \dots, n).$$

Na przykładach m.in. y_i określonych jako wartości funkcji $f_1(x) = (1 + 25x^2)^{-1}$, $f_2(x) = \arctg x$ i $f_3(x) = \max(0, 1 - 4x)$ porównać algorytmy obliczania wartości wielomianu L_n , stosujące

- postać (1);
- postać barycentryczną** tego wielomianu:

$$L_n(t) = \begin{cases} \sum_{i=0}^n \frac{\sigma_i}{t - t_i} y_i / \sum_{i=0}^n \frac{\sigma_i}{t - t_i} & (t \notin \{t_0, t_1, \dots, t_n\}, \\ y_k & (t = t_k, 0 \leq k \leq n). \end{cases}$$

P2.8. 7 punktów Skonstruować wielomiany przybliżające funkcje $f(x) = \arcsin x$ i $g(x) = \arccos x$ w przedziale $[-\frac{1}{\sqrt{2}}, \frac{1}{\sqrt{2}}]$ jako wielomiany interpolacyjne stopnia piętnastego, z odpowiednio dobranymi węzłami. Sprawdzić eksperymentalnie, jaka jest dokładność przybliżenia. Napisać podprogramy, obliczające przybliżone wartości $\arcsin x$ i $\arccos x$ dla dowolnego $x \in [-1, 1]$.

P2.9. 12 punktów Wielomian interpolacyjny Lagrange'a $L_n \in \Pi_n$, przyjmujący w węzłach $t_0, t_1, \dots, t_n \in [-1, 1]$ takie same wartości, co funkcja f , można wyrazić wzorem

$$L_n(t) = \sum_{i=0}^n f(t_i) \lambda_i(t), \quad \text{gdzie} \quad \lambda_i(t) = \prod_{j=0, j \neq i}^n \frac{t - t_j}{t_i - t_j} \quad (-1 \leq t \leq 1). \quad (2)$$

Wskaźnik uwarunkowania zadania obliczania wartości wielomianu (2) określamy wzorem

$$K_n := \max_{-1 \leq t \leq 1} \sum_{i=0}^n |\lambda_i(t)|.$$

Obliczyć wartość K_n dla

- a) węzłów równoodległych $t_i := \frac{2i}{n} - 1$ lub $t_i := \frac{2i+1}{n+1} - 1$ ($i = 0, 1, \dots, n$),
 b) węzłów będących zerami $(n+1)$ -go wielomianu Czebyszewa,
 c) losowo wybranych węzłów.

Przedstawić wnioski, w szczególności dotyczące związku wartości wskaźnika z dokładnością przybliżenia funkcji f za pomocą wielomianu L_n (wykresy funkcji błędu $e_n := f - L_n$ mile widziane); w roli funkcji testowych można m.in. wziąć $f_1(x) = (1 + 25x^2)^{-1}$, $f_2(x) = \arctg x$ i $f_3(x) = \max(0, 1 - 4x)$.

P2.10. 10 punktów Obliczyć przybliżoną wartość pochodnej $f'(x)$ dla dowolnego $x \in [a, b]$ przy założeniu, że znane są tylko wartości f w zadanych z góry punktach $a = t_0 < t_1 < \dots < t_n = b$. Wykonać obliczenia kontrolne dla kilku wartości n i m.in. dla funkcji \sin , \ln i \exp .

P2.11. 10 punktów Niech dane będą: liczba naturalna k , liczby $m_0, m_1, \dots, m_k \in \mathbb{N} \setminus \{0\}$ parami różne węzły x_0, x_1, \dots, x_k oraz wielkości rzeczywiste $y_i^{(j)}$ ($i = 0, 1, \dots, k$; $j = 0, 1, \dots, m_k - 1$). Przyjmijmy $n := m_0 + m_1 + \dots + m_k - 1$. Udowodnij, że istnieje dokładnie jeden wielomian H_n stopnia co najwyżej n , nazywany *wielomianem interpolacyjnym Hermite'a*, spełniający następujące warunki:

$$H_n^{(j)}(x_i) = y_i^{(j)} \quad (i = 0, 1, \dots, k; j = 0, 1, \dots, m_k - 1).$$

Następnie, zaproponuj efektywny pod względem numerycznym i złożoności obliczeniowej algorytm konstrukcji wielomianu H_n . Wykonaj odpowiednie testy i wyciągnij wnioski dotyczące m.in. użyteczności wielomianu interpolacyjnego Hermite'a w praktyce obliczeniowej.

P2.12. 11 punktów Zaproponuj algorytm przybliżający zadany łuk okręgu,

$$c(\alpha; t) = (r \cos t, r \sin t) \quad (-\alpha \leq t \leq \alpha),$$

gdzie $\alpha, r > 0$, krzywą wielomianową w wybranej postaci. Uogólnij opracowane podejście, aby rozwiązać problem przybliżania zadanej helisy,

$$h(\alpha; t) = (r \cos t, r \sin t, pt) \quad (-\alpha \leq t \leq \alpha),$$

gdzie $\alpha, r, p > 0$, krzywą wielomianową w wybranej postaci. Jakie cechy powinny posiadać dobre rozwiązania tych problemów? Przetestuj opracowane algorytmy. Zobacz [1] i artykuły tam cytowane.

Literatura:

- [1] L. Lu, On polynomial approximation of circular arcs and helices, Computers and Mathematics with Applications 63 (2012), 1192–1196.

P2.13. 8 punktów Skonstruować *naturalną funkcję sklejaną III stopnia* s , interpolującą daną funkcję f w $n+1$ równoodległych punktach przedziału $[a, b]$. Obliczyć błąd

$$\hat{E}_N^{(n)} := \max_{x \in D_N} |f(x) - s(x)|,$$

gdzie D_N jest zbiorem N równoodległych punktów przedziału $[a, b]$. Wykonać obliczenia dla kilku par wartości n i N oraz dla funkcji (a) $f(x) = \sin x$, $0 \leq x \leq \pi$; (b) $f(x) = e^x$, $0 \leq x \leq 4$; (c) $f(x) = (x^2 + 1)^{-1}$, $x \in [-5, 5]$; (d) $f(x) = x/(x^2 + \frac{1}{4})$, $x \in [-\pi, \pi]$.

P2.14. 9 punktów Dla danej krzywej parametrycznej $x = x(t)$, $y = y(t)$ ($a \leq t \leq b$) możemy skonstruować następującą *krzywą sklejaną interpolacyjną*. Dla wybranych: $n \in \mathbb{N}$ oraz $a = t_0 < t_1 < \dots < t_n = b$ obliczamy $x_i = x(t_i)$, $y_i = y(t_i)$ dla $i = 0, 1, \dots, n$, a następnie konstruujemy naturalne funkcje sklejane interpolujące III stopnia $s_x(t)$, $s_y(t)$. Poszukiwana krzywa sklejana ma przedstawienie parametryczne $x = s_x(t)$, $y = s_y(t)$ ($a \leq t \leq b$). Wykonać obliczenia m.in. dla krzywej zwanej *serpentyką*: $x = \frac{1}{2} \operatorname{ctg} t$, $y = \sin 2t$ ($-\frac{1}{2}\pi \leq t \leq \frac{1}{2}\pi$).

P2.15. 10 punktów Dla danej liczby naturalnej n , danych węzłów x_0, x_1, \dots, x_n ($a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$) i danej funkcji f istnieje dokładnie jedna funkcja $\tilde{s} \in C^2[a, b]$, zwana *okresową funkcją sklejaną interpolacyjną III stopnia*, spełniająca następujące warunki:

1° w każdym z podprzedziałów $[x_{k-1}, x_k]$ ($k = 1, 2, \dots, n$) funkcja \tilde{s} jest identyczna z pewnym wielomianem stopnia co najwyżej trzeciego;

2° $\tilde{s}(x_k) = f(x_k)$ ($k = 0, 1, \dots, n$; $f(x_n) = f(x_0)$);

3° $\tilde{s}^{(i)}(a+0) = \tilde{s}^{(i)}(b-0)$ ($i = 0, 1, 2$).

Skonstruować funkcję sklejaną \tilde{s} dla kilku wartości n , równoodległych węzłów oraz m.in. dla funkcji $f(x) = \sin x$ ($0 \leq x \leq 2\pi$). W każdym wypadku obliczyć błąd

$$\mathcal{E}_N^{(n)} := \max_{x \in D_N} |f(x) - \tilde{s}(x)|,$$

gdzie D_N jest zbiorem N równoodległych punktów przedziału $[a, b]$.

- P2.16.** 10 punktów Wartości funkcji f znane są jedynie w punktach $x_0 < x_1 < \dots < x_n$ ($n \in \mathbb{N}$). Zaproponuj, jak wykorzystać naturalną funkcję sklejaną trzeciego stopnia do znalezienia przybliżonych wartości wszystkich ekstremów lokalnych funkcji f leżących w przedziale $[x_0, x_n]$. Wykonując odpowiednie testy numeryczne, m. in. dla funkcji

$$f(x) = \sin(4\pi^2 x^2) \quad (x \in [0, 1]), \quad f(x) = \ln\left(\frac{3}{2} + xT_6(x)\right) \quad (x \in [-1, 1]),$$

gdzie T_6 to wielomian Czebyszewa stopnia 6, zbadać, czy pomysł ten sprawdza się w praktyce.

- P2.17.** 10 punktów Niech dane będą: liczba naturalna n , węzły t_1, t_2, \dots, t_n ($a = t_1 < t_2 < \dots < t_n = b$) oraz funkcja f określona w przedziale $[a, b]$. Punkty

$$\tau_0 := t_1, \quad \tau_i := \frac{1}{2}(t_i + t_{i+1}) \quad (1 \leq i \leq n-1), \quad \tau_n := t_n$$

nazywamy **przegubami**. Dowodzi się, że istnieje dokładnie jedna taka **interpolująca funkcja sklejana II stopnia** $\sigma \in C^1[a, b]$, że 1° w każdym podprzedziale $[t_i, t_{i+1}]$ jest $\sigma \equiv q_i \in \Pi_2$ ($1 \leq i \leq n-1$) oraz że 2° $\sigma(\tau_k) = f(\tau_k)$ ($k = 0, 1, \dots, n$). Dla $x \in [t_i, t_{i+1}]$ ($1 \leq i \leq n-1$) funkcja σ wyraża się wzorem

$$\sigma(x) = f(\tau_i) + \frac{1}{2}(m_{i+1} + m_i)(x - \tau_i) + \frac{1}{2h_i}(m_{i+1} - m_i)(x - \tau_i)^2,$$

gdzie $h_i := t_{i+1} - t_i$, a wielkości $m_i := \sigma'(t_i)$ ($i = 1, 2, \dots, n$) stanowią rozwiązanie układu równań

$$h_{i-1}m_{i-1} + 3(h_{i-1} + h_i)m_i + h_i m_{i+1} = 8(f(\tau_i) - f(\tau_{i-1})) \quad (1 \leq i \leq n).$$

(Przyjmujemy, że $h_0 := h_n := m_0 := m_{n+1} := 0$). Skonstruować funkcję sklejaną σ dla kilku wartości n oraz m. in. dla funkcji (a) $f(x) = \sin x$, $0 \leq x \leq \pi$; (b) $f(x) = e^x$, $0 \leq x \leq 4$; (c) $f(x) = (x^2 + 1)^{-1}$, $x \in [-5, 5]$; (d) $f(x) = x/(x^2 + \frac{1}{4})$, $x \in [-\pi, \pi]$. W każdym wypadku obliczyć błąd $\Delta_N^{(n)} := \max_{x \in D_N} |f(x) - \sigma(x)|$, gdzie D_N jest zbiorem N (np. 101) równoodległych (lub wybranych losowo) punktów przedziału $[a, b]$.

- P2.18.** 10 punktów Zrealizować i porównać na przykładach dwie poznane metody konstrukcji wielomianów ortogonalnych P_0, P_1, \dots, P_r na danym zbiorze $\{x_0, x_1, \dots, x_r\}$ z wagą p :
- metodę Grama-Schmidta ortogonalizacji układu $1, x, \dots, x^r$;
 - sposób korzystający ze związku rekurencyjnego, spełnianego przez P_0, P_1, \dots, P_r .
- Wykonać obliczenia i zinterpretować wyniki **między innymi** dla zbioru punktów $\{u_0, u_1, \dots, u_r\}$, gdzie $u_k := \cos \frac{k\pi}{r}$ ($k = 0, 1, \dots, r$), oraz takiej wagi p , że

$$p(u_k) = \begin{cases} \frac{1}{2} & (k = 0, r), \\ 1 & (1 \leq k \leq r-1). \end{cases}$$

- P2.19.** 12 punktów O funkcji $f \in C[0, 1]$ wiadomo, że $f(0) = a$, a $f(1) = b$. Opracuj efektywny algorytm wyznaczania wielomianu $w_n^* \in \hat{\Pi}_n$ ($n \geq 2$) spełniającego warunek

$$\|f - w_n^*\|_2 = \min_{w_n \in \hat{\Pi}_n} \|f - w_n\|_2,$$

gdzie $\hat{\Pi}_n := \{w \in \Pi_n : w(0) = a, w(1) = b\}$, a $\|g\|_2^2 := \int_0^1 [g(x)]^2 dx$. Wykonując odpowiednie testy numeryczne, sprawdź pod względem dokładności, skuteczności i stabilności zaproponowaną metodę.

- P2.20.** 10 punktów Zrealizować następujący *algorytm Clenshawa* obliczania wartości wielomianu

$$s_n := \sum_{k=0}^n w_k P_k,$$

gdzie współczynniki w_0, w_1, \dots, w_n są dane, a $\{P_k\}$ jest ciągiem wielomianów, spełniającym związek rekurencyjny postaci

$$\begin{aligned} P_0(x) &= a_0, & P_1(x) &= (a_1x - b_1)P_0(x), \\ P_k(x) &= (a_kx - b_k)P_{k-1}(x) - c_k P_{k-2}(x) & (k = 2, 3, \dots), \end{aligned}$$

przy czym a_k, b_k, c_k są danymi stałymi.

Obliczamy pomocnicze wielkości B_0, B_1, \dots, B_{n+2} według wzorów

$$B_k = w_k + (a_{k+1}x - b_{k+1})B_{k+1} - c_{k+2}B_{k+2} \quad (k = n, n-1, \dots, 0),$$

gdzie $B_{n+1} = 0, B_{n+2} = 0$. Wówczas jest $s_n(x) = a_0B_0$.

Zaproponować algorytm obliczania wartości pochodnej wielomianu s_n . Wykonać obliczenia kontrolne **między innymi** dla wielomianów w postaci kombinacji wielomianów Czebyszewa.

P2.21. Zadanie dla dwuosobowego zespołu. 12 punktów Niech b_0, b_1, \dots, b_n będzie bazą przestrzeni P_n z iloczynem skalarnym $\langle \cdot, \cdot \rangle : P_n \times P_n \longrightarrow \mathbb{R}$. Funkcje $d_0^{(n)}, d_1^{(n)}, \dots, d_n^{(n)}$ stanowią bazę dualną przestrzeni P_n względem iloczynu skalarnego $\langle \cdot, \cdot \rangle$, jeżeli spełniają następujące warunki:

$$\begin{cases} \text{span} \{d_0^{(n)}, d_1^{(n)}, \dots, d_n^{(n)}\} = P_n, \\ \langle b_i, d_j^{(n)} \rangle = \delta_{ij} \quad (0 \leq i, j \leq n), \end{cases} \quad (3)$$

gdzie δ_{ij} wynosi 1, jeżeli $i = j$ oraz 0 w przeciwnym wypadku. Dla danej bazy b_0, b_1, \dots, b_n , należy opracować algorytm wyznaczania bazy dualnej $d_0^{(n)}, d_1^{(n)}, \dots, d_n^{(n)}$, spełniającej warunki (3). Następnie, pokaż w jaki sposób wykorzystać własności baz dualnych do znalezienia elementu optymalnego p^* przestrzeni P_n , dla funkcji f , w sensie normy średniokwadratowej,

$$\|f - p^*\| = \min_{p \in P_n} \|f - p\|,$$

gdzie $\|\cdot\| = \sqrt{\langle \cdot, \cdot \rangle}$. W sprawozdaniu należy podać przykłady zastosowania opracowanej metody.

Literatura:

- [1] P. Woźny, Construction of dual bases, Journal of Computational and Applied Mathematics 245 (2013), 75–85.
- [2] P. Woźny, Construction of dual B-spline functions, Journal of Computational and Applied Mathematics 260 (2014), 301–311.